

محمد حسین مدل

۲

طعمِ خموشِ من از
عمودِ لحنِ تو وقتی می افتد
می ریزم از بمیرم عشق
و بیدار می شوم
هر بار که بی تو از بمیرم می میرم
چقدر می میرم
و هر چه گریه که می ماند از پسِ آه
می پاشم بر آسمان و
تا غیب که می شویم با هم
زنده در دوباره ی هم
زندگی کنیم.

۱

به انتظارِ تو
از من می افتم
و از هیبتِ حرفِ ام
وقتی که دیر را
معنا نمی کنی
ولمس از ید
خلع و
می ریزد از نگاهِ ام
تو
تب دار و
بی نفس.

۳

بنویسم غم
و چاهی بر آرم
ظرف حرف هایم
چاهی که پُراز
این همه سال بی گذر است

و پیدایت می کنم و
چهل بار می بینمت
اول بار بی هوش شوم
و با لبخندت
بیایم به هوش

و بار آخر
در هوش لبخندی بمیرم

پس

بنویسم چاه

۴

میمِ مهار تو افتاد
وقتی میمِ مهار تو افتاد
من هار بودم
و عاشق ات شدم

۵

ای داعیه!
پیش از نشستن بر لب
آخر نیت را بریز بر لختی دیدن
ولحن آب شو
مثل پیدا از هر سمت

۶

لبم منفوس شد از به تو
ای کنار!

ومی کشم نفس

در هنوز و

دیگر خموش ترم از

رسیدن در کی

لبم

به جای دمی

در مدام حیران است